

A svédek nem a szomszéd méretét nézik, jó az asztaluk, és a hétvége, az bizony ott igazán hétvége – meséli Erős Szabolcs, aki már egy ideje letelepedett Svédországban. Sokat dolgozik, de állítása szerint megéri. Sokat köszönhet az észak-európai államnak, mégis hazajönne. A kivándorló magyarok és románok mentalitásáról is elárul ezt-azt.

Szabolcs több mint nyolc éve, hogy Svédországba költözött. 2007. február 9-én hagyta el az otthonát- Az unokatestvére, aki egyben a keresztapja is, már ott élt a családjával. Ők segítették a kiutazását. Nem állt szándékában letelepedni, de a tervezett két-háromhavi kint lét után másképp alakult az élete.

Mi volt az elején a legnehezebb számodra?

Nem volt könnyű az elején, sőt mondhatom, hogy nehéz volt. A nyelvet nem tudtam, csak keveset angolul, úgyhogy mutogattunk eleget kézzel-lábbal. Nagyon nehéz volt megszokni eleinte mind a várost, mind az egész helyzetet, de sikerült.

Mit kell tudni a városról, ahol élsz?

Ljungbyben lakom kb. 15 000 lakosa van, egy nagyon csendes város sok munkalehetőséggel. Túlságosan nyugodt, de meg lehet találni a „zajt” is, ha akarod. Rengeteg székelyföldi magyar lakik itt, talán túl sok is. Az utolsó öt-hat évben nagyot változott a város képe bevándorlás szempontjából. Lassan mindenhol vándorolnak ide nemzetiségek, legfőképp arab országokból, Irakból, Pakisztánból, de a Balkánról is, vannak lengyelek, és persze románok és magyarok is, aminek én nem igazán örvendek!

Miért nem örvendesz a hazaiaknak?

Nem örvendek nekik, mert sajnos nagyon nagy százalékuk nem dolgozni vágyó szándékkal jön az országba. Ismerve a törvényeket és a svédek jóhiszeműségét kihasználva csak az állam pénzére vágynak. Dolgozni eszükben sincs és az ilyenek miatt sokszor a normális adófizető bevándorló is, akarata ellenére, velük egy lapra kerül. Sajnos.

Melyek voltak azok a dolgok, amelyeken az elején elcsodálkoztál?

Udvarhely után nehéz volt megszokni a csendet!

Eleinte nagyon elcsodálkoztam, hogy mennyire egyszerűen és nagyszerűen építkeznek. Nem láttam 9-10 emeletes tömbházakat. Nagyon jó a város infrastruktúrája. Például sehol nincs függöny, vagy kétméteres kerítés. Na, ezt magyarázd meg otthon valakinek, hogy a szomszédod és közted nincs kerítés!

A fizetésről nem is beszélve. Nagyon furcsa volt, nem gondoltam, hogy valahol még normálisan is lehet keresni.

Mivel foglalkozol? Hogy kaptad ezt a munkát? Eddig mit dolgoztál?

Egy alumíniumöntődében dolgozom mint produkcióvezető. Ez nagyon sok mindent foglal magában, az alkalmazottak igazgatásától kezdve, egészen a termelés kivitelezéséig mindent. Túl nagy felelősség van most a hátamon, de próbálom kihozni magamból a legjobbat. Szebben fogalmazva, az egész gyárat igazgatnom és vezetnem kell. Egy privát kisebb öntödét gondolj el nyolc-tíz alkalmazottal, ami egyre csak növekszik.

Nagyon nehéz volt elérni azt, hogy „főnök” legyek, de székelv létemre sikerült, rengeteget dolgoztam, küzdöttem és persze a rokonom segített, hogy bekerüljek ide.

Persze, nem mindig volt ilyen könnyű. A legelső munkám egy takarító cégnél volt, ott kb. három hetet dolgoztam, utána kezdtem az öntődében, s ott annyit dolgoztam, mint más háromszor.

Milyenek a svédek?

A svédekről elmondhatom, hogy borzasztóan türelmesek, túlságosan hiszékenyek, rengeteget utaznak, és legtöbbjük sokat sportol, a fiataloktól kezdve a 85 éves tatáig. Sok idős embert látsz a reggeli órákban szaladni vagy sétálni az úton!

Milyen svéd kajákat szerettél meg a legjobban?

Őszinte legyek? Szerintem nagyon gyengus a svédek ételkultúrája, persze a svédasztalon kívül. Nem mondhatnám, hogy van kedvenc, tipikus svéd étel, inkább a thai és a kínai ételt szerettem itt meg, de azt nagyon.

Mit emelnél ki Svédországból, esetleg Skandináviából, ha mondjuk, valakinek be kellene mutatnod az országot, a térséget?

Ami nagyon tetszik az országban, hogy nagyon tiszta, rendezett, fejlődik, ha dolgozol, mindenre lehetőséged van. Ha ügyes vagy, és odafigyelsz, probléma nélkül élhetsz egy nyugodt életet.

Emberszámba vesznek és kedvesek, még akkor is, ha mocskos, olajos munkaruhában mész be a hivatalokba, vagy akár a bankba, s ezt nagyon tetszik. Itt a munka nem szégyen, bármit dolgozol, legyél irodai munkás vagy utcaseprő, egyformán kezelnek mindenkit.

Rengeteg adót fizetünk, de kapunk is az államtól, ha bajba kerülünk, és ez szép. Sajnos ezt nagyon sok bevándorló ki is használja. Svédország egy példakép ország. Mondhatom, hogy a svédek azért eléggé zárkóztak, nehezen nyílnak meg másokkal szemben, de azért megtörténik. Legtöbb svéd nem is ismeri a szomszédját.

Az országról még tudni kell, hogy nagyon sokat áldoznak a környezetvédelemre, víztisztításra, zöldenergiára, újrahasznosításra, s ne felejtjük el, hogy rengeteget áldoznak a beteg, fogyatékos emberekre is.

Miben jobb a svéd mentalitás, mint az itthoni?

Mentalitás szempontjából megvan a jó és a rossz oldal is. Sokat isznak, ejsze többet, mint mi. Itt a hétvége az hétvége.

Nagyon tetszik, hogy a svéd emberek között nem veszed észre hogy ki a dúsgazdag, vagy a nagyon szegény. Nem rúgnak a foguk után. Van középréteg is. Házból csak akkorát építenek, amekkora szükséges, nem a szomszéd méretét nézik. Értsd jól. Rengeteget utaznak.

Viszont, szerintem messzemenően nem annyira barátságosak, vagy segítőkészek, mint az otthoniak.

Mennyire sikerült beilleszkedned?

Nagyon beilleszkedtem a társadalomba, megtanultam a nyelvet, svéd állampolgárságra is szert tettem. Megkaptam a helyem, feltaláltam magam.

Mivel ütöd el az időd, ha nem dolgozol?

Sokat edzem, barátokkal találkozunk, de mindemellett sokat is dolgozunk. Legtöbb barátom svéd vagy külföldi. Nem igazán szoktam magyar társaságba járni, mert sajnos itt a magyarok nem tartanak össze, hanem épp az ellenkezőleg. Sajnos, túl sok volt a negatív tapasztalat. Azt hiszem, hogy nagy részüket megbolondítja a pénz és elfelejtik, honnan jöttek.

Gondolkozol azon, hogy hazajössz?

Voltak hullámok, amikor elgondolkoztam a hazaköltözésen, de idáig nem tettem meg, mert volt egy élettársam hét évig. A kapcsolat sajnos azóta véget ért. Érte mindig átléptem ezeket a hullámokat, de most úgy érzem, hogy döntés előtt állok. Igen, nagy terveim egyike, hogy jövő tavasszal hazaköltözöm.

Nekem az otthon, az otthon marad, bárhova megyek is. Viszont, a mai világra fokozottan igaz, hogy ember tervez, Isten végez. Egy biztos, nagyon hálás vagyok Svédországnak. Rengeteg célomat elértem itt, sokat tanultam és nagyon sok tapasztalatot szereztem mind a munka, mind az élet terén.